

Jobtilbudsordningen betyder:

- at de langtidsarbejdsløse placeres på tværs af faggrænser imod eget ønske,
- at ordinære job på overenskomstmæssige ansættelsesvilkår konverteres til ekstraordinære kortvarige job.

At jobtilbudsordningen er helt utilfredsstillende viser de mange afslag på jobtilbud. En tredjedel af alle, der har modtaget et jobtilbud, sagde nej. En hel del af dem, der har sagt ja, gjorde det for ikke at ryge ud af A-kassen og fagforeningen.

Lovforslaget betyder, at jobtilbuddet skal rykkes frem for alle under 25 år, så det gives allerede efter et års arbejdsløshed inden for de sidste 15 måneder. I stedet for 20.000 om året skal nu ca. 30.000 have jobtilbud. At lovforslaget betyder skærpede sanktioner for et nej til jobtilbud, er der ingen tvivl om. Det præcedens, der gælder i dag, er klart. De langtidsarbejdsløse mister ikke arbejdsløshedsunderstøttelsen, når de siger nej til tilbuddet. Til dato har arbejdsministeriet ikke kunnet give eksempler på dette.

Arbejdsministeren er indstillet på at ændre dette. I bemærkningerne til lovforslaget siger ministeren: »Såfremt en langtidsledig afslår et jobtilbud efter ordningen, bør det medføre, at spørgsmålet, om den langtidsledige er til rådighed for arbejdsmarkedet, tages op til konkret vurdering.«

Den generelle tendens i administrationen af rådighedsbegrebet i dag er den, at tvivlen kommer systemet til gode – ikke de arbejdsløse. Det stigende antal karantænesager vidner herom. Der er i høj grad tale om retsløse tilstande for de arbejdsløse.

Arbejdsministeren har i et svar løftet noget af sløret for, hvad der vil komme: »... under hensyn til, at opmærksomheden i højere grad må være rettet imod, om den ledige er til rådighed, kan det ikke udelukkes, at et større antal ledige vil miste dagpengereetten som følge af et afslag på et jobtilbud.«

Mindretallet frygter, at den bebudede ændring vil hvile på gangster-princippet: »Jeg giver dig et tilbud, som du ikke kan afslå.« Vi frygter, at det almindelige vil blive, at adgangen til at oppebære understøttelse begrænses fra 2½ år til 1 år. I modsætning til

dette ønsker mindretallet tidsbegrænsningerne helt afskaffet.

Hvis arbejdsministeren er så bekymret for de arbejdsløses forhold, som han giver udtryk for, så skulle han tage at sikre, at alle langtidsarbejdsløse inden for et år får mindst ét jobtilbud på helt ordinære overenskomstmæssige ansættelsesvilkår inden for det hidtidige fagområde. Uden penge med hjemme fra til arbejdsgiveren. Uden sanktioner.

Med disse bemærkninger indstiller mindretallet lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling.

Ændringsforslag

Af et *mindretal* (Enggaard (V), Fogh Rasmussen (V), Grethe Fenger Møller (KF) og Ninn-Hansen (KF)):

Til § 1

1) I *stk. 1* ændres »60 år« til: »25 år«, og ordene », og så vidt muligt efter et års ledighed« udgår.

2) *Stk. 2* affattes således:

»*Stk. 2.* Tilbuddet skal gives efter 1 års ledighed.

Af *arbejdsministeren*, tiltrådt af *udvalget*:

Ny paragraf

3) Efter § 11 indsættes:

»§ 12. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.«

Bemærkninger

Til nr. 1 og 2

Ved ændringsforslagene begrænses lovforslaget til at gælde for personer under 25 år.

Til nr. 3

Ved ændringsforslaget undtages Færøerne og Grønland fra lovforslagets område, hvilket er i overensstemmelse med den øvrige lovgivning på arbejdsmarkedsområdet.